

קוֹנְטֵרַס

יְהִיָּה טוֹב

יִגְלֶה אֶת מַעַלְת הָאָדָם הַמְכֵּנִים בְּדַעְתוֹ תָּמִיד
אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּבִטְחוֹן
חִזֵּק שְׂיִהְיֶה טוֹב, וְאִינוּ מְנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְפַל
בְּדַעְתוֹ כָּלֵל.

*

בְּנוֹי וּמְיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן

בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִיס לִיָּה

רַבִּי נַתָּן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמָרֵי

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוּבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹבב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁפָל אָדָם צָרִיךְ
לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ לומר תָּמִיד "יְהִי
טוֹב", שְׂזֵה בְּכָל מָה שְׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: "כָּל מָה דְּעָבִיד
רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד", וְאִז מְמִילָא
יְהִיפּוּ לוֹ הַכּל לְטוֹב, כִּי הַכּל הוּלֵךְ
אַחַר הַדְּבָר.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקעח)

קונטרס

יְהִי טוֹב

.א

אהובי, אחי היקר! ראה להרגיל עצמך לומר יהיה טוב, ועל כל מאורע שרק יארע עמך ברוחניות ובגשמיות, אל תפל בדעתך, ואל תשבר בעצמך, רק תאמר לעצמך יהיה טוב, ועל-ידי שתהיה רגיל לומר כך, אזי באמת תראה איך שיהיה לך טוב, וכן תרגיל עצמך לחזק אחרים ולנחמם, ולדבר על לבם, ותהיה רגיל לומר להם יהיה טוב, כי הדבור יש לו כח גדול מאד מאד לעורר ולחזק את האדם, ולהכניס בו תקנה והתחזקות, ובזה שתהיה רגיל לומר לכל אחד, שלבל ידאג ושיהיה טוב, אזי תראה שסוף כל סוף יהיה באמת טוב. כי ההרגל נעשה טבע שני, וכפי שהאדם

מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ, כֵּן יְהִיָּה בְּאֵמֶת, וְעַל-כֵּן כִּשְׁתַּמִּיד
תִּכְנִיִּס בְּמַחְשַׁבְתָּךְ בְּאִפְּן חַיּוּבֵי שְׂיֵהְיָה טוֹב, וְכֵן תֹּאמַר
בְּכָל פַּעַם הֵן לְעֲצָמְךָ, וְהֵן לְאַחֲרִים יְהִיָּה טוֹב, אֲזִי
בְּאֵמֶת יְהִיָּה לְךָ טוֹב תָּמִיד.

ב.

אָחִי הַיְקָר! רְאֵה לְהַכְנִיִּס בְּעֲצָמְךָ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה
בוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיִּם
אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְאִין שׁוֹם דְּבָר שְׁלֵא יְהִיָּה נַעֲשֶׂה
רַק בְּרִשׁוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִף שֵׁשׁ דְּבָרִים שֶׁקָּשָׁה לְהַכִּין
מֵה, וְלָמָּה, וְאִיךָ, וְאִימֶת, עִם כָּל זֹאת זוֹ מְצִיאוֹת,
שֶׁהַכָּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְיָדָי אִם תִּדְבִּיק אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו
יִתְבַּרְךָ, אֲזוֹ תִרְאֶה וְתִכְיִן וְתִשְׁפִּיל כִּי הַכָּל לְטוֹבָה,
וּבְיָדָי סוּף כָּל סוּף יְהִיָּה טוֹב, אִךְ עֵקֶר הַמְרִירוֹת
וְהַדְּבָאוֹן וְהַעֲצָבוֹן שֶׁסּוֹבְבִים אוֹתְךָ, זֶה מִפְּנֵי רַבּוּי
הַקְּשִׁיּוֹת וְהַעֲקָמוּמִיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתְךָ עָלָיו
יִתְבַּרְךָ, וְאִין לְךָ תְּשׁוּבָה עַל כָּל סְפָקוֹתֶיךָ, וְאֲזוֹ אֲתָה
נִשְׁבֵּר וְנוֹפֵל בְּדַעְתְּךָ, וְחוֹשֵׁב כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס מִמֶּךָ,
וְכִבֵּר אִין לְךָ תְּשׁוּבָה עַל כָּל סְפָקוֹתֶיךָ, וְאֲזוֹ אֲתָה נִשְׁבֵּר
וְנוֹפֵל בְּדַעְתְּךָ, וְחוֹשֵׁב כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס מִמֶּךָ, וְכִבֵּר אִין

לך תקנה, על-כן אהובי, אחי היקר, ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, שהוא יתברך טוב ומטיב לכל, ובודאי מאתו לא תצא הרעות, והוא חפץ בטובת בריותיו, ואף שעכשו קשה לך להבין זאת מרב מרירות שעוברת עליך, עם כל זאת אם תחזק עצמך, ותאמר תמיד יהיה טוב, ויהיה לך בטחון חזק בו יתברך, אז באמת תראה איך שהכל יתהפך לטובה, ויהיה טוב, וכל חייך ישתנו לגמרי, העקר ראה לחזק לעצמך מאד לא לפל ביאוש ובודפאון, כי בודאי סוף כל סוף "יהיה טוב" – אם תחזיק מעמד.

ג.

אהובי, אחי היקר לי מאד! למה לך לחשב בכל פעם שיהיה לך רע, חס ושלום, יותר טוב לך לחשב בכל פעם שיהיה לך טוב, ותרגיל עצמך לומר "יהיה טוב", ואז תראה שבאמת "יהיה טוב", כי ההרגל נעשה טבע שני, וכפי שהאדם מרגיל עצמו, כן נתקיים אצלו, ועל-כן כל אלו אשר מרגילים עצמם לומר תמיד "יהיה טוב", וכן חושבים בעצמם "יהיה טוב", אזי זוכים שבאמת "יהיה טוב"; אשריהם, ואשרי

חִלְקָם ! וְהֵם חַיִּים חַיִּיהֶם בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים, וְלִהְיוֹת פֶּלֶא
 אֲלוֹ אֲשֶׁר מְרַגְּלִים אֶת עֲצָמָם לְחֹשֶׁב שֶׁהַכֹּל רַע, וְיִהְיֶה
 רַע, אֲזִי בְּאֵמַת רוּאִים רַע, וְחַיִּיהֶם מְרִים וּמְרוּרִים לָהֶם,
 וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר ! אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְהַרְגֵל
 עֲצָמְךָ לְחֹשֶׁב תָּמִיד "שִׂיְהִיָּה טוֹב", וְכֵן תֹּאמַר בְּפִיךָ
 "יְהִיָּה טוֹב", וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂחִיִּיךָ בְּאֵמַת יִשְׁתַּנּוּ
 לְטוֹבָה "וְיִהְיֶה טוֹב" לְךָ תָּמִיד.

ד.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר ! לָמָּה לְךָ לְדַאֵג דְּאֵגַת חֲנָם,
 וְלִהְיוֹת כָּל-כָּף עָצוּב, וְלִהְיוֹת בְּמַתַּח וּבְעֲצָבוֹן וּבְדַכְּאוֹן
 כְּאֵלֶּיךָ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, מִדּוּעַ לֹא
 תֹּאמַר לְעֲצָמְךָ: "יְהִיָּה טוֹב", וּבִוְדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֲשֶׁר לֹא עֲזַב אוֹתִי עַד עַכְשָׁיו, וְכֹל
 מֵה שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ וּבְמַחְךָ "שִׂיְהִיָּה טוֹב", וְתִאֲמִין
 בְּזֶה בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה, וְתִבְטַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן תִּזְכֶּה
 בְּאֵמַת "שִׂיְהִיָּה טוֹב" לְךָ כִּי כִּפִּי שֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס
 בְּמַחְשַׁבְתּוֹ לְחֹשֶׁב, וּכְפִי שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּל אֶת פִּיו לְדַבֵּר,
 כֵּן בְּאֵמַת מְתַקִּים, כִּי הַמַּחְשְׁבָה וְהַדְּבוּר יֵשׁ לָהֶם כַּח
 גְּדוּל לְפַעַל, וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר, לְחֹשֶׁב

תָּמִיד וְכֵן לְדַבֵּר תָּמִיד בְּלִשׁוֹן וּדְאוֹת — "שְׂיִהְיֶה טוֹב"
וְאִין מַה לְדַאָּג, אֲזוּ בְּאֵמַת תְּרַאָּה "שְׂיִהְיֶה טוֹב" לָךְ,
וּתְוַשַׁע בִּישׁוּעָה נְצַחִית, וְכֹל יְמֵי חַיֶּיךָ "יְהִיָּה טוֹב" לָךְ
תָּמִיד.

ה.

צְרִיף שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר, כִּי בָּזָה שְׂאֵתָה
דוֹאָג וּמְפַחַד מַה יְהִיָּה? וְאִיךָ יְהִיָּה? וּמַתִּי יְהִיָּה? בָּזָה
לֹא תִפְעַל כָּלֵל. כִּי בְדַאָּגָה לְבַד לֹא תִגִּיעַ אֶל מְטָרְתָךְ,
אֲדַרְבָּה יְכַבֵּד לָךְ יוֹתֵר, עַד שְׂתַתְּאֲבַד לְגַמְרִי, וְאִין זֹו
עֲצָה כָּלֵל, רַק עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי תַחֲלַת הַהֲצִלָּחָה בְּחַיֶּיךָ,
הִיא לַחֲקֹק בְּדַעְתָּךְ כִּי "יְהִיָּה טוֹב", וְלַהֲעֲבִיר אֶת
הַדַּאָּגָה לְגַמְרִי מִמֶּךָ, כִּי כְּשֶׁאָדָם דוֹאָג, אֲזִי כָּל מַח
מַחֲשָׁבְתוֹ מִסְתּוֹכֵב עָלָיו כְּמוֹ כַּף הַקָּלַע, וְנַעֲשֶׂה מְפֹזֵר
וּמְפֹרֵד בְּמַחֲשָׁבְתוֹ, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְרַכֵּז לְהַכְרִיעַ
וְלַהֲחֲלִיט שׁוֹם דְּבָר, אֲשֶׁר מִשָּׁם תּוֹצְאוֹת כָּל הַצְּרוֹת
וְהַיְסוּרִים וְהַבְּעִיּוֹת בְּחַיֶּי יוֹם יוֹם, אֲבָל תַּכְּף-וּמְיָד
כְּשֶׁתִּזְרֹק הַכֵּל, וְתֹאמֵר אֵלַיךְ מְלִים אֵלוֹ: "יְהִיָּה טוֹב",
וְתִשְׁתַּדֵּל קֹדֶם לְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה לָךְ בְּיוֹתֵר.
מִמִּילָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהִשְׁתַּחֲרֵר מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת

הַמְחַשְׁכִּים וּמְעַרְפְּלִים אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ, וְתַכְנֵס בְּמַעֲמַד
 וּבְמַצָּב כְּזֶה, שְׂתוּכַל לַחֲשׁוֹב אִיךָ לְצֵאת מְצָרוֹתֶיךָ
 וּמְרִירוֹתֶיךָ, שְׂסַבְּבוּ אוֹתְךָ בְּחַיִּיךָ, וְתִזְכֶּה שְׂבִאֲמַת
 "יְהִיָּה טוֹב" לְךָ, וְיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

ו.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, כִּי — "יְהִיָּה
 טוֹב" זֶה מְדַרְגֵת הַבְּטָחוֹן שְׂאִין לְמַעַלָּה מִמְדַרְגָּה זֶה
 בְּחַיִּי הָאָדָם, כִּי בְּלֹא בְטָחוֹן, אֵי אֶפְשֶׁר לַחֲיוֹת כָּלֵל,
 וְהַצְלַחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם תְּלוּיָה רַק כְּפִי מִדַּת
 בְּטָחוֹנוֹ שְׂמַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד, וּבְכָל צָרָה שְׂנִכְנַס בָּהּ,
 בּוֹטֵחַ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאוֹמֵר: "יְהִיָּה טוֹב", וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים
 (יְרוּשָׁלַיִם, בְּרִכּוֹת, פָּרָק ה', הַלְכָה א'): אֵל יְהִי הַפְּסוּק הַזֶּה
 זֶה מְפִיךָ, אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בְּךָ, אֲשֶׁר זֶה תִּבַּת: "יְהִיָּה
 טוֹב", כִּי הוּא בּוֹטֵחַ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאַף שְׂמַרְבֵּי קְלָקוּל
 מְעַשֶׂיךָ נִדְמָה לְךָ שְׂלֹא יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי
 מַרְבֵּי חֲטָאִיךָ אִתָּה חוֹשֵׁב בְּדַעְתְּךָ כְּאֵלוֹ אִתָּה רָשָׁע,
 וְלָמָּה בְּאֲמַת יַעֲשֶׂה לְךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דָּבָר זֶה —
 שְׂיִהְיֶה טוֹב לְךָ, אֵף עָלֶיךָ לְזַכֵּר מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (יְלִקוּט תְּהִלִּים, רִמּוֹ תְּשִׁי"ט), עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ל"ב): רַבִּים מְכַאוֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבוֹטֵחַ בְּהֵשֶׁם חֶסֶד יִסּוּבְכֶנּוּ, אֲפֹלוּ רָשָׁע וּבוֹטֵחַ בְּהֵשֶׁם, חֶסֶד יִסּוּבְכֶנּוּ — יִמְשִׁיף עָלָיו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֶסֶד, וַיַּעֲזֹר לוֹ, וְעַל-כֵּן אִף שְׂאֵתָה מְרַגֵּישׁ עֲצָמָךְ עֲכָשׁוּ יְרוּד וְנִפּוּל מְרַב חֲטָאִיךָ וְנִדְמָה לְךָ כְּאִלוֹ לֹא רוֹצִים לַעֲזֹר לְךָ מֵהַשָּׁמַיִם, עָלֶיךָ לַחֲקֹק בְּדַעְתְּךָ וּבְפִיךָ לֹאמַר וְלַחֲשֹׁב תָּמִיד יְהִי אִיךָ שְׂיִהְיָה — "יְהִי טוֹב", וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לִי, וּבְזָכוֹת מִדַּת הַבְּטָחוֹן, יִתְרַחֵב לְךָ לִבְךָ וְדַעְתְּךָ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵמֶת יַעֲזֹר לְךָ לַעֲבֹר עַל כָּל הַבְּעִיּוֹת וְהַצָּרוֹת שֶׁסָּבְבוּ אוֹתְךָ בְּחַיֶּיךָ, וְתִזְכֶּה לְצֵאת לְגַמְרֵי מְכַל הָרַע וְהַחֲשָׁף שְׁנֵלְפָדָת בְּתוֹכְךָ, וְתִרְאֶה נִפְלְאוֹת.

ז.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, כִּי תִבַּת "יְהִי טוֹב" יֵשׁ בָּהּ הַרְבֵּה פְּרוּשִׁים — הֵן בְּטָחוֹן חֶזֶק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּלִי זֶה אֵי אֶפְשָׁר לַחֲיוֹת כָּלֵל, כִּי הַבְּטָחוֹן הוּא הַעֲקָר בְּהַחַיִּים, לְבָטֵחַ תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְהֵן לְקַבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלֶיךָ לְטוֹבָה וְלְהַתְרַצוֹת עִם רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָכוֹת פ"ב): עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ

כְּרִצוֹנָךְ, כְּדֵי שִׁיעֶשֶׂה רִצוֹנְךָ כְּרִצוֹנוּ, כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם
 אוֹמֵר "יְהִיָּה טוֹב", אֲזִי כוֹלֵל עֲצָמוֹ וְרִצוֹנוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ,
 וְאִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כוֹלֵל עֲצָמוֹ וְרִצוֹנוֹ כְּבִיכּוֹל בּוֹ,
 וְזֶה מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת
 שׁוֹפְטִים): כָּל מִי שֶׁבוֹטַח בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זוֹכֶה
 לְהִיּוֹת כִּיּוֹצֵא בּוֹ, הֵינּוּ מֵרַב בְּטַחְוֹנוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמוֹסֵר
 אֶת רִצוֹנוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאוֹמֵר "יְהִיָּה טוֹב" בְּיִדְאוֹת,
 בְּזֶה בְּאֵמַת נִכְלָל בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְנַעֲשֶׂה לוֹ בְּאֵמַת טוֹב, כִּי
 הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְקַבֵּל
 אֶת הַדְּבָרִים כְּמוֹת שֶׁהֵם, כִּי בְּזֶה שֶׁמְשָׁלִים עִם
 הַמְּצִיאֹת, בְּזֶה מוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶסוֹן יוֹתֵר גָּדוֹל, וְזֶה
 פְּרוּשׁוֹ שֶׁל "יְהִיָּה טוֹב", שֶׁהוּא בּוֹטַח בּוֹ יִתְבַּרְךָ
 שֶׁבּוֹדָאֵי יַעֲזֹר לוֹ לְצֵאת מֵהַפַּח יְקוֹשׁ וְהַצָּרָה שֶׁנִּלְכַּד בָּהּ,
 וּבְכַפְרָטִיּוֹת אִם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֵלָיו
 יִתְבַּרְךָ, בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַצָּרָה שֶׁעוֹבְרַת עָלָיו, וְכֵן
 "יְהִיָּה טוֹב" שֶׁהוּא מְקַבֵּל כָּל הַבָּא עָלָיו בְּשִׂמְחָה
 וּבְטוֹבָה, וּבְזֶה מִתְחַבְּרִים שְׁנֵי הַפְּרוּשִׁים כְּאֶחָד, וְהוּא
 מְבַטֵּל רִצוֹנוֹ לְרִצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאוֹמֵר עַל כָּל דָּבָר —
 יְהִיָּה טוֹב", וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַטֵּל רִצוֹנוֹ אֵלָיו,
 שֶׁבְּאֵמַת "יְהִיָּה טוֹב", וּמְמַשִּׁיף לוֹ טוֹב, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לּוֹמֵר תָּמִיד "יְהִיָּה טוֹב", וַיִּקְבַּל

אֵת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּשִׂמְחָה, וַיִּשְׁלִים עִם מַצְבוֹ, אָז
בְּאֵמֶת יִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה "וַיְהִיָּה טוֹב".

ח.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, לְסִלֵּק מִמֶּךָ כָּל מִינֵי
דְּאָגוֹת, וְהַרְגֵּל עֲצֻמָּה לֹאמֵר בְּכָל פַּעַם "יְהִיָּה טוֹב", וְאִז
בְּיָדָי "יְהִיָּה טוֹב", כִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּפִי דְבוּרוֹ שֶׁל
הָאָדָם, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד אִיךָ מְדַבְּרִים,
וְלַעֲוֹלָם אֵל יוֹצִיא מִפִּי דְבוּר מְגַנָּה אוֹ דְבוּר יְאוּשָׁה,
כְּאִלוּ לִי כְּבֹר לֹא יְהִיָּה טוֹב, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי הַדְּבוּר
מְכַרִּיחוֹ אַחֲר־כֵּף שְׂיִהְיֶה כֵּף, עַל-כֵּן צְרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת
עֲצֻמוֹ לֹאמֵר תָּמִיד "יְהִיָּה טוֹב", וְכֵן צְרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת
עֲצֻמוֹ לְהִשְׁלִים עִם הַמַּצָּב שֶׁבוֹ נִמְצָא, וְהוּא —
הַמְּצִיאוֹת שְׁלוֹ, וְאִז בְּיָדָי יֵרְדוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַמְּתָחִים. כִּי
בְּאֵמֶת אִם תִּסְתַּכֵּל עַל עֲצֻמָּה תְּרָאָה, שְׁכָל הַצָּרוֹת
וְהַיִּסּוּרִים, וְהַדְּחָקוֹת וְהַמְּתָחִים שֶׁאַתָּה סוֹבֵל, הֵם כִּי
אֵינְךָ רוֹצֵה וְאֵינְךָ מְסַגֵּל לְחַיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת, וְקִשָּׁה
וְכַבֵּד לָךְ לְקַבֵּל אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלֶיךָ, וְאַתָּה רוֹצֵה רַק
לְהִתְחַבֵּא מִהַמְּצִיאוֹת וְעַל-כֵּן אַתָּה סוֹבֵל כָּל-כֵּף, אֲבָל
תְּרַגֵּל עֲצֻמָּה, וְתֹאמֵר לָךְ "יְהִיָּה טוֹב", וְתִשְׁתַּדֵּל לְחַיּוֹת

עם המציאות כמו שהיא עכשו, ותכניס בך בטחון ותקווה, אז דיקא תחיה חיי שלות נפש אמתית, כי תכף ומיד כשאדם משלים עם המציאות שבה הוא נמצא, ומשחרר עצמו מכל הרגז והכעס והמתח שבהם הוא נמצא, ואז דיקא כבר אין לו מה להפסיד, ובאמת "יהיה טוב" לו ויראה ישועה נפלאה, אשרי מי שמשלים עם מצבו, ובוטח בו יתברך, ואמר תמיד "יהיה טוב"; אז באמת "יהיה טוב" לו, ויתהפך הכל לטובה.

ט.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, פי בדרך כלל כשמסבכת את האדם איזה צרה או בעיה, הוא מאבד את עצמו, ונופל ליאוש ודכאון, ואז סובל יותר מהיאוש והדכאון, מעצם הבעיה בעצמה, עד שיש בני אדם שמתקף הדאגה והיאוש והדכאון שלהם, הם מפחדים מאד, ואין להם שום חיים, עד שנדמה להם כאלו אבד מנוס ותקווה מהם, וזה הורס את כל עתידם לגמרי, עד שיש בני אדם שמרב פחדים שמסבבים אותם, הם נשברים לגמרי, ואינם יודעים לשית עציה

בְּנַפְשָׁם, וְנוֹפְלִים אֶל תּוֹךְ דְּכַאוֹן וַיֵּאוּשׁ, עַד שֶׁקָּשָׁה
 וְכִבְדוֹ לָהֶם לְצֵאת מִמְצָבָם. וְהַעֲצָה הַיְעוּצָה לָהֶם —
 שִׁיעֲשׂוּ לְעֲצָמָם חֲשׁבוֹן — מֵה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ שְׂיִכּוֹל
 לְקָרוֹת עִמָּם, וְאִז תִּרְאֶה וְתִשְׁכִּיל אֶתְּהָ וְכֹלָם כִּי
 מִקְסִימוֹם אֶתְּהָ יְכוּל רַק לְאַבֵּד אֶת מְעוֹתֶיךָ, אוֹ אֶת
 הַמְּשָׁרָה שֶׁלְּךָ, אֲבָל לֹא יִהְרְגוּ אוֹתְךָ, וְכִדּוּמָה בְּעִנְיֶיךָ.
 וְתִרְאֶה וְתִשְׁכִּיל מֵה יְכוּל לְקָרוֹת לְךָ מֵהַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ,
 וְאִז תִּשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁלִים עִם מְצָבְךָ, וְתִשְׁלִים עִם
 הַמְּצִיאוֹת, וְאִז דִּיקָא תְּבוֹא אֶל מְדַרְגַּת הַבְּטָחוֹן, וְתֹאמֶר
 לְעֲצָמְךָ "יְהִיָּה טוֹב", וְתִצְחַק מִכָּל הַפְּחָדִים שֶׁהַפְּחִידוּ
 אוֹתְךָ, כִּי בַעַת שֶׁהָאָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, אֵינּוּ מְסַגֵּל
 לְחֹשֶׁב מִחֲשֶׁבָה יִשְׂרָה, וְאֵינּוּ יְכוּל לְהִתְיַשֵּׁב בַּדְּבָר —
 מֵה עָלְיוֹ לְעֲשׂוֹת, אֲבָל כְּשֶׁמְשָׁלִים עִם הַמְּצִיאוֹת שֶׁלוֹ,
 וְחוֹשֵׁב הַיֵּטֵב מִקְסִימוֹם מֵה יְכוּל לְהִיּוֹת עִמוֹ, אִז דִּיקָא
 יִתְחִיל לְחִיּוֹת חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים שֶׁל בְּטָחוֹן בּוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אֶפְלוֹ אִם יֵאָשׁוּ אוֹתְךָ, וְאָמְרוּ לְךָ, שֶׁהֶכְרַח
 לְךָ לְמוֹת, וּבְכָל זֹאת תִּשְׁלִים עִם הַמְּצָב, אִז דִּיקָא תִּזְכֶּה
 לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שֶׁל בְּטָחוֹן, וְתֹאמֶר
 תָּמִיד "יְהִיָּה טוֹב" שֶׁזֶה סוֹד מְאֻמָּר (תָּמִיד ל.ב.):
 הַרוּצָה שִׂיחֶיָּה — יְמוֹת, וְהַרוּצָה שִׂימוֹת — יְחִיָּה, כִּי
 כְּשֶׁאָדָם רוֹאֶה שֶׁאֵין לוֹ שׁוֹם מְצוּא כָּלָל, וּמְשָׁלִים עִם

המציאות שלו, ומתישב היטב מה באמת יכול לקרות עמו בהדברים הכי גרועים, והוא מקבל את זה לטובה, אז דיקא יזכה להגיע אל מדת הבטחון הכי חזקה עד שיצחק מהכל, ויאמר תמיד בפה מלא "יהיה טוב", וכן ידבר על לב שבורים, ויחזק אותם ויאמר להם "יהיה טוב", וזה שאמר החכם: אין גבור כמתיאש, דיקא בשעה שנופל אל מצב כזה, שכלם מיאשים אותו, ואינו רואה שום תקנה, ומשלים עם מצבו, אז דיקא יתהפך הכל לטובה, ויזכה להגיע אל מדרגת הבטחון — לומר על כל דבר "יהיה טוב", ויזכה שבאמת "יהיה טוב" לו, וכן יחזק את אחרים, וימשיך בהם תקנה ובטחון.

י.

אהובי, אחי היקר! ראה לחזק עצמך בכל מיני אפנים, ואל תתיאש בשום אפן שבְעוֹלָם, אפלו שכלם יאמרו לך, ששפּי הנראָה אין לך כְּבֹר תְקִנָה ואין לך שום ספויים, תצחק מכלם, ותאמר לעצמך ולהם "יהיה טוב", ותשלים עם מצבך, ועם המציאות שלך, ואז באמת לא תפחד משום ברִיָה, ותזכה שהכל יתהפך

לְטוֹבָה, וּבִאֲמַת "יְהִי טוֹב" לָךְ תְּמִיד, פִּי הָעֶקֶר תְּלוּי
 כְּפִי הַבִּטְחוֹן הַחֲזָק שֶׁיֵּשׁ לָךְ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁאֲמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְנַחוֹת כֵּט): כָּל הַתּוֹלָה בְּטַחוֹנוֹ
 בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָרִי לוֹ מַחְסֵה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא, בְּזֶה שֶׁתִּמְסַר אֶת עֲצָמָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי יְהִי לָךְ
 לְמַחְסֵה וּלְמַגֵּן בְּזֶה וּבְבֹא לְנִצָּחַת, עַל-כֵּן רְאֵה לְחֲזֹק אֶת
 עֲצָמָךְ בְּבִטְחוֹן חֲזָק, וְתִהְיֶה רְגִיל לִזְמַר "יְהִי טוֹב",
 וְאֵל תִּדְאָג כָּלֵל, וּמְסַר אֶת עֲצָמָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

י.א.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל
 מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, אֲפִלוּ שֶׁנִּדְמָה לָךְ כְּבָר, כְּאִלוּ
 אֲבַד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲסוּר לָךְ לִפְלֵ
 בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, רַק הַרְגֵל עֲצָמָךְ לְחִיּוֹת עִם הַמְצִיאוֹת,
 וְתִשְׁלִים עִם מַצְבְּךָ כְּפִי שֶׁהוּא, וְאֶף שֶׁזֶה דְבַר הַכִּי קָשָׁה
 בְּחַיִּיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף עוֹבֵר וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבֵּר כְּזֶה,
 אֲשֶׁר כִּמְעַט שֶׁתִּצָּא מִדַּעְתְּךָ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִשְׁלִים
 עִם הַמְצִיאוֹת, וְתִקְבַּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה, אֲזִי תִרְאֶה שֶׁכִּרְגַע
 אֶחָד יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל, וְתִזְכֶּה "שִׁיְהִי טוֹב" לָךְ, וְאִין טוֹב
 אֶלָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה):

טוב ה' לכל, ורחמיו על כל מעשיו, וכוּדאי פּוֹנְתוּ
 יתְפַרֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה — כָּל מֵה שֶׁעָבַר וְעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִף
 שְׁמֵרֵב קִטְנוֹת וּבִלְבוּל דַּעְתְּךָ אֵינְךָ מְרַגֵּשׁ עֲדִין דְּבַר זֶה,
 עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַשְׁלִים עִם הַמְצִיאוֹת, וְאִז דִּיקָא
 תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת אֵיךְ "שִׁיְהִיָּה טוֹב" לְךָ.

י.ב.

אָהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעַכְשָׁו כּוֹאֵב לְךָ
 מְאֹד מְאֹד מִכָּל יִסּוּרֶיךָ וְצָרוֹתֶיךָ שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ,
 וְכַמְעַט שֶׁתֵּרֵד מִדַּעְתְּךָ מְרֵב דְּכֹאֹן וְעֲצָבוֹן וְהִמְתַּח
 שֶׁסָּבַב אוֹתְךָ, מְרֵב הַעֲגָמַת נֶפֶשׁ וְהַצָּעַר וְהַמְכָאוֹב
 שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ עַכְשָׁו, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין
 זֶה עֲצָה לְהַשְׁאֵר בְּתוֹךְ הַצָּרָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 אָמְרוּ (מִדְרַשׁ אַגְדָּה): כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצָּעַר, הַצָּעַר
 נִמְשָׁךְ עָלָיו, וְהָאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְמִצַּא
 הַרְחָבוֹת בְּתוֹךְ צָרוֹתָיו, וְלִידַע, שֶׁכּוּדֵאֵי יִרְחִיב לוֹ
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא "וְיִהְיֶה טוֹב" — אִם לֹא יִתְיַאֵשׁ
 עַצְמוֹ בְּשׁוּם אִפְן שֶׁבְעוֹלָם, הַעֲקָר רְאֵה, אָהוּבִי, אַחֵי
 הַיְקָר, לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְמִצַּא הַרְחָבוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת,
 וְלִידַע, כִּי מִי יוֹדֵעַ מָה הִיָּה יְכוּל לְהִיּוֹת יוֹתֵר גְּרוּעַ,

יְהִי טוֹב

ר"ז

וְאֶפְלוּ אֲשֶׁר לְפִי דַעַתְךָ נֶאֱרַע עִמָּךְ כְּכֹר הַכִּי גְרוּעַ, עִם כָּל זֹאת, אִם תִּתְבוּנָן הֵיטֵב מֵה שְׁעוֹבֵר עַל אַחֲרִים, אִז תִּרְאֶה שְׁעֲדִין הוּא יִתְבַּרְךָ מִתְנַהֵג עִמָּךְ בְּחֶסֶד וְרַחֲמִים, וְעַלֶיךָ לְמַצֵּא תָמִיד אֶת הַהֲרַחְבוֹת שֶׁבְתוֹךְ הַצָּרוֹת, וְאִז תִּזְכֶּה שְׂיִתְהַפְּכוּ בְּאַמַּת הַצָּרוֹת, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְחָבוֹת גְּדוּלוֹת, הָעֵקֶר אֵל תִּתְיַאֵשׁ בְּתַקְּףָהּ הַצָּרוֹת, וְתִאֱמִין פִּי בְּיָדָי גַּם מִשֶּׁם עֲדִין יְכוּלִים לְצֵאת — אִם תִּרְצֶה בְּאַמַּת. וְהָעֵקֶר עַל-יְדֵי שְׂתִהְיֶה רְגִיל לֹמֵר תָּמִיד "יְהִי טוֹב", וְתִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ תָּמִיד, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִז הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִהַצָּרָה.

יג.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזֵּק עֲצָמְךָ עִם כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁלֶךְ, וְאֵל תִּתְיַאֵשׁ כָּלֵל, וּמִכָּל שְׁכָן שְׁלֵבֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, פִּי סוּף כָּל סוּף בְּיָדָי "יְהִי טוֹב" — אִם תִּזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלִים, וְהָעֵקֶר רְאֵה לְהַרְגִיל עֲצָמְךָ וְלִהְשָׁלִים עִם מַצְבְּךָ, וְתִדַּע פִּי בְּיָדָי כְּוִנָּתוֹ יִתְבַּרְךָ לְטוֹבָה, וּמֵה שְׂאִינְךָ זוֹכָה לְהַרְגִישׁ אֶת זֶה, פִּי מֵרֵב חֲטָאֶיךָ וְעוֹנוֹתֶיךָ

הַמְרַבִּים נְטֻמָּטִים מִחֶךְ וְדַעְתָּךְ, עַד שְׁאִינְךָ מְרַגֵּישׁ אֶת
 אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְזֶה מְעַקֵּם לְךָ אֶת לִבְךָ וְדַעְתָּךְ,
 וְאַתָּה נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי. וְעַל־כֵּן רֵאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ
 לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל לִבְךָ וְכָל
 מֵה שְׁעוֹכֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ עִם
 רֵעֵהוּ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת הַכֹּל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת
 גָּמוּר בְּלִשׁוֹן עֲצֻמָּךְ, הֵינּוּ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְאַף
 שְׁבַתְחֻלָּה יְדֻמָּה לְךָ, שְׁאִין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ וּמְאַזֵּין וּמְקַשֵּׁב
 לְךָ, עִם כָּל זֹאת, אִם תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה, אֲזִי לֹאט לֹאט
 תּוֹרִיד אֶת הַחֲלוּדָה מִמֶּךָ, שֶׁהִיא הַכְּפִירוֹת וְהַעֲצָבוֹן
 וְהַדְּכָאוֹן, וְתִתְחִיל לְהִרְגִישׁ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ
 וְאֶת עֲרְבוֹת נְעִימוֹת זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִרְאֶה
 בְּעֵינַי שְׁכֻלְךָ וּבְעֵינַי הַבֶּשֶׁר שְׁלֶךְ, אִיךָ שְׁבּוֹדָאֵי עוֹד
 "יְהִיָּה טוֹב" לְךָ, וְאַסּוֹר לְהִתְיַאֵשׁ עֲצֻמָּךְ בְּשׁוֹם אַפֶּן
 שְׁבַעוּלָם, אֲפֹלוּ בְּהַמְצָבִים הַכִּי גְרוּעִים, כִּי גַם שֵׁם
 גְּנוּזִים רַחֲמֵי יִתְבַּרְךָ.

י.ד.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר, כִּי בְּזֶה שְׁאַתָּה
 מוֹשֵׁף עֲצֻמָּךְ בְּכָל פַּעַם אֶל הַצַּעַר, אִינְךָ פּוֹעֵל כָּלֵל,

אֲדַרְבֶּה אֶתְּהָ עוֹד מִכְּבִּיד צַעֲרָךְ הַקָּשָׁה, וּמִתְמַרֵּר יוֹתֵר
בְּלִבְךָ, וְאֶתְהָ נּוֹפֵל בְּדַכְּאוֹן פְּנִימִי יוֹתֵר, עַד שְׁמִי יוֹדַע
אִם מֵרֵב הָעֲצָבוֹן וְהַדְּכָאוֹן וְהַמִּתַּח שְׁסוֹכְבִּים אוֹתְךָ עַל-
יְדֵי-זֶה לֹא תַחֲלֶה, חֶסֶם וְשִׁלּוּם, בְּאִיזוֹ מַחֲלָה, כִּי עָלֶיךָ
לְדַעַת, כִּי רַב רַבָּם שֶׁל אֱלוֹ הַסּוֹכְלֵי חֲלָאִים זֶה לָהֶם רַק
מִקְטָנוֹת דַּעְתָּם וּמַחֶם, עַד שְׁנִשְׁכָּרִים לְגַמְרֵי וְזֶה מִשְׁלִיךְ
אוֹתָם בְּבֵית חוֹלִים רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עַל-כֵּן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק
וְהִיֵּת לְאִישׁ, וְהַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לֹמֵר "יְהִיָּה טוֹב", וְתִצָּא
מִהֵיֵאוּשׁ וְהַמְרִירוֹת שֶׁלְךָ, וְתִכְטַח בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר
בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אֲזִי תִרְאֶה נּוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה עִמָּךְ, שְׂכָאֲמַת תִּזְכֶּה "שְׂיִהִיָּה טוֹב" לְךָ תָּמִיד, כִּי
הַתְקוּהָ וְהַכְּטָחוֹן זֶה עֵקֶר קִיּוּם הָאָדָם בְּגִשְׁמֵי וּכְרוּחָנֵי;
אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְאֲזִי בְּיָדָי "יְהִיָּה טוֹב" לוֹ
בְּזֶה וּבְכָא.

טו.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי רַב רַבָּם שֶׁל
חוֹלֵי הָעֲצָבִים, זֶה נִגְרָם לָהֶם רַק עַל-יְדֵי רַבּוּי הַדְּאָגוֹת
וְהַמְרִירוֹת וְהַפְּחָדִים הַיְתָרִים שֶׁמְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם
מִהַשְׁעָמוּם שֶׁמְשַׁעֲמָם אוֹתָם, וְעַל-כֵּן הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לֹמֵר

תמיד שְׁתֵּי מְלִים אֵלוֹ "יְהִיָּה טוֹב", וּבְזֶה תִּגְרַשׁ מִמֶּךָ אֶת הַדְּאָגוֹת וְהַמְּרִירוֹת, וְתִבְטַח בְּבִטְחוֹן חֶזֶק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כְּמוֹ שֶׁלֹּא עֲזַב אוֹתְךָ עַד עַכְשָׁיו. וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַב רַבָּם שֶׁל אֵלוֹ הַחֹלִים עַל מַחְלוֹת עֲצָבִים, אֲשֶׁר מִזֶּה נִמְשָׁכִים אַחֲרֶיךָ כֹּף כָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלָּאִים מְדַמִּים, שֶׁבְּנֵי אָדָם מְדַמִּים לְעֲצָמָם, הֵיוּ יְכוּלִים לְהִתְרַפֵּא מִזֶּה לְגַמְרֵי, אִם רַק הָיוּ הוֹלְכִים בְּשֵׁטָה זוֹ שֶׁל — לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לִזְמַר תְּמִיד שְׁתֵּי מְלִים אֵלוֹ "יְהִיָּה טוֹב", וְאֵז יִזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְכָל חַיָּו יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

טז.

אֶהוּבֵי, אַחֵי, הִיָּקֵר! לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד אֶל הַצָּעֵר וְהַיְסוּרִים? ! מִדּוּעַ לֹא תִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לִזְמַר בְּכָל פַּעַם "יְהִיָּה טוֹב"? ! לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל חַיֶּיךָ בְּמִשְׁקָפִים שְׁחֹרוּת, וּכְאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ, מִדּוּעַ לֹא תִסְתַּכֵּל עַל חַיֶּיךָ בְּמִשְׁקָפִים לְבָנוֹת וּבְהִירוֹת — שְׁעָדִין יֵשׁ לָךְ תִּקְוָה, וּבְיָדָי "יְהִיָּה טוֹב" לָךְ, וְאֵז — אִם תִּרְגֵּיל עֲצָמְךָ לְחִיוֹת חַיֶּיךָ בְּאִפְּן כְּזֶה — לְבִטָּח רַק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִידַע

רכא

יְהִיָּה טוֹב

אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, אֹז יִשְׁתַּנֶּה
לְגַמְרֵי מִהֲלַךְ חַיִּיךָ, וְתִזְכֶּה לְחַיּוֹת חַיִּים נְעִימִים
וּבְרוּכִים.

יז.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל
מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, בְּטַח
בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְעֲשֵׂה טוֹב, וְהוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ,
וְאִף שְׁנֵדמָה לְךָ עֲכָשׁוּ כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס מִמֶּךָ, חֵס
וְשְׁלוֹם, מֵרַב צְרוּתֶיךָ וְדֹאגוֹתֶיךָ מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
אֶף-עַל-פִּי-כֵן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּבִטְחוֹן חֲזָק, כִּי
הַבְּטָחוֹן מִחֲזִיק אֶת הָאָדָם, וְכָלֵלוּ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַקֵּר
שְׁלֵמוֹת הַבְּטָחוֹן — שִׁיְהִיָּה רְגִיל לֹמֵר תָּמִיד בּוֹדֵאֹת
"יְהִיָּה טוֹב", וְעַל-יְדֵי שִׁיְהִיָּה חֲזָק בְּזֶה — לֹמֵר כָּךְ,
אֲפֹלוּ בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים וְהַכִּי מְרִים, וְכֵן יִחֲזַק אֶת
אֲחֵרִים וְיִהְיֶה רְגִיל לֹמֵר לָהֶם תָּמִיד אֵל תִּדְאָגוּ "יְהִיָּה
טוֹב", אֹז בְּאֵמַת "יְהִיָּה טוֹב", כִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּפִי
הַחֲלֻטַּת הָאָדָם בְּאִמוּנָה וּבְטָחוֹן חֲזָק בּוֹ יִתְבַּרְךָ; אֲשֶׁרִי
מִי שְׂמַחֲזִק אֶת עֲצֻמוֹ בְּבִטְחוֹן חֲזָק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֹז טוֹב
לוֹ לְנִצָּח.

יח.

אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בבטחון חזק, ותאמין בו יתברך, שבודאי "יהיה טוב" לך, ולא לעולם יהיה לך כל-כך מר בחייה, ראה להפוך את החשך שלך לאור, וזה עקר מעלת האדם בזה העולם — שיכול להחזיק מעמד, ובתקף קטנותו ודחקותו מחזק את עצמו, ויכול להפוך את החשכות לאור גדול. ועליך לדעת כי על כל בריה שבעולם עובר בחייה בזה העולם אור וחשך, חשך ואור, הנה מאיר לו לאדם, והנה חשך בעדו, וככה מתגלגל ומסתובב מצב רוחו, ועקר שלמות האדם בזה ובכא — מי שיכול להחזיק מעמד, ומחזק את עצמו בעת חשכותו, ומהפכה לאור גדול, ולמעלה בכל העולמות משתפחין עצמם עם אדם בזה, שיכול להחזיק מעמד ומצב, ומחזק את עצמו אפלו בהמצבים הכי קשים ומרים, ואומר תמיד "יהיה טוב", ומהפך את החשך שעובר עליו לאור גדול. אשרי לו!

תם ונשלם, שבח לאל פורא עולם!

